

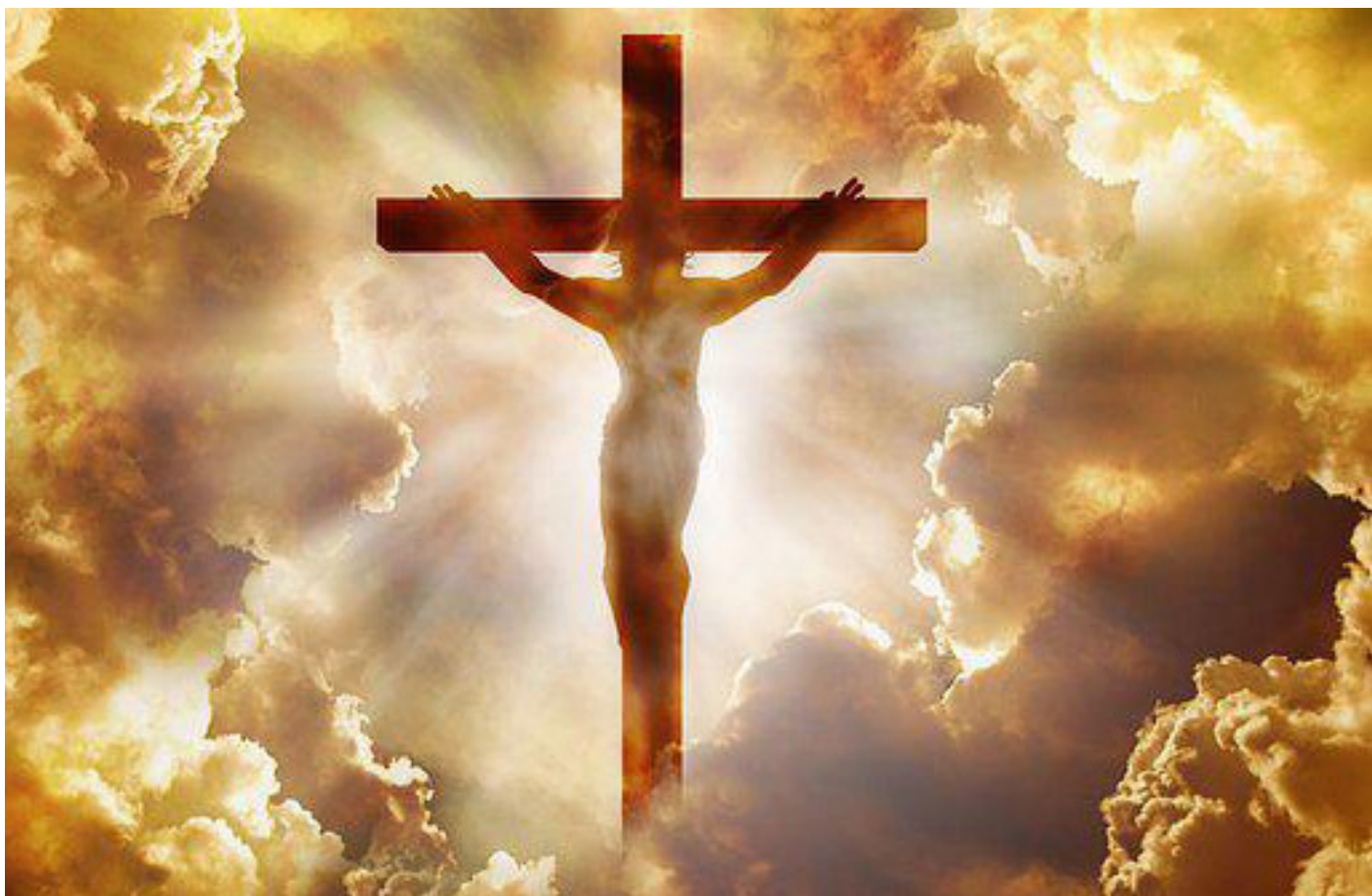

Hollandiai Katolikus Magyar Egyházközségi Hírlevél

Megjelenik 3 x évente - Aprilis (2020/1)

Contactblad van de r.k. Hongaren in Nederland

*A feltámadott Krisztus békéjével és szeretetével kívánunk
minden Kedves Olvasónknak Áldott Húsvétot!*

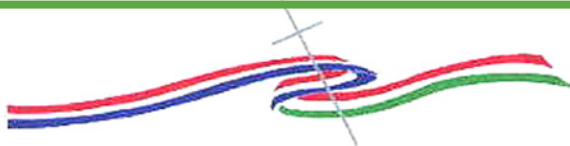

*Űl a bánat megfeszítve
néma Krisztusi keresztre.
Hull a vér a világvégre,
vagy tán épp a kezdetére?*

*Minden cseppje csupán áldás,
benne világmegebocsátás,
nincs harag, és nincs megtorlás,
bűnbocsánat, feloldozás*

*simul már a keresztfára.
Az anyakönny, az a drága,
gyógyír a bűnös világra,
Isten egyszülött fiára.*

*Majzik Ilona:
Húsvéti gondolat*

Visszatekintés

Karácsony 2019 december 26., Marlot templom

2019 december 26-án, Karácsony második napján szépen megtelt a Hágai Magyar Katolikusok "temploma". Havas István atya magával ragadó lelkesedéssel celebrálta ezt az ünnepi nagymisét. A belőle áradó szeretet és önzetlen odaadás mágnesként vonzza a híveket miséire. Karácsonykor, Hollandiában ez az egyetlen katolikus szentmise. Ezért is hívunk és szeretettel várunk mindenkit, felekezettől függetlenül. A Hágai Magyar Énekkar, az ünnepi alkalmakra alakult zenekar és a Hágai Magyar Óvoda és Iskola tanárai, nebulói összefogásával helyes kis Betlehemes műsort adtak elő ebben a varázslatos kis templomban. Kovács Kata és Jerkovics Barbara vezetésével/segítségével emlékeztet percek szereztek egymásnak és a híveknek. Az aktív résztvevők stabil pontját képezi évek óta a Barkaszi család, akik különféle

szerepekben erősítik a közösséget.

A Hágai Magyar Énekkar és a zenekar karácsonyi dalokkal fűszerezte a bensőséges ünnepséget. A szóló kvartett, tagjai: Kirkósa Orsolya, Kovács Kata, Bálint Gábor és Kovács Marcell, Praetorius: Es ist ein Ros' entsprungen című művével vetítette lelki szemeink elé a kis Jézus születését. Az énekesek hangjuk fényével világították a s betlehemi kisgyermek képzetbeli jászolát.

Kirkósa Orsolya operaénekesnő és Jordán Éva a Kolozsvári Magyar Opera magánénekes Thomas van Aquino: Panis Angelicusával csalta a meghatódottság könnyeit a csillogó szemekbe. Zongorán kísért és az egész szentmise zongorakíséretét John van Leeuwen vette kezébe.

Mégegyszer mindenkinek nagyon szépen köszönjük!!!

Karácsony Balajton

A Borsod megyei Edelény városka szomszédos településén, Balajton is megünnepelték a Kis Jézus születését. A valamikori iskolából kialakított kápolna zsúfolásig megtelt. A szentmisét Kelemen István edelényi plébános és Molnár-Gál Béla állandó diakónus celebrálta. A Betlehemes játékot Molnár-Gálné Marcinkó Emese tanította be. Az ünnepséget a település polgármestere Szabó Árpád Zoltán is megtisztelte jelenlétével. Gyermekek, felnőttek egyaránt örvendtek a Karácsonynak énekekkel, versekkel, zenével! Köszönjük ezt a szép emléket!

Betlehemes Balajton - Gyönyörű műsor, rendkívül jól felkészült szereplőkkel!

Január 5 Vízkereszt, Urunk megjelenése

A januári szentmisét Anton Peters atya celebrálta. Segítségére voltak Leo Elshout akolitusz és ministránsai, Max és Vince. Tekintettel a hidegre és a téli-szünetre, szép számmal voltak jelen a hívek. Lache-gyi Máté orgonista, kántor és Bruckner Máté kántor, előénekes gondoskodtak az aktuális zenei kíséretől. Köszönjük szépen, Istennek legyen hála!

annyiunk otthonában, életében!

A szentmise után Balázsáldás következett, amely a torokgyík és "minden torokbaj" megelőzésére kéri Szent Balázst!

Február 29 Vianen, lelkigyakorlat, szent-mise

Szöcs Csaba atya mély gondolatokat előcsalogató lelkigyakorlata a nagybőjtre, az elcsendesedésre szólított fel. Útravaló volt ez az elkövetkező 40 napra, útmutatás önmagunk keresésére, elfogadására és a Jézus Krisztus iránti szeretet elmélyítésére.

Március 1 - Hamvazószerda

Ezt a szentmisét Szöcs Csaba atya, szászfenesi plébános, a kolozsvári Verbum Keresztény Kulturális Egyesület igazgatója tartotta, Leo Elshout, Ihász Dávid akolituszok valamint Max és Vince ministránsok segédletével.

Csaba atya, Leo és Kati bemutatták a híveknek a leendő elsőáldozók egy részét: Maxot és Vincét. Ők már a ministrálással a gyakorlati tudnivalókat sajátítják el az elméleti oktatás mellett.

Ebben a naptári évben fog sor kerülni egy különleges eseményre: az első csoportos gyermek Elsőáldozásra. Ehhez a Magyar Iskola épületében, de szervezetenként függetlenül kerül sor a hat kisgyermek előkészítésére. Leo hollandul, Kati pedig magyarul teszi ezt. Max, Toma, Véda, illetve Vince, Mia és Viktória szorgalmasan készülnek erre a nagy napra. Jelenleg otthon részben távoktatásban, részben önállóan folytatják a felkészülést.

A Nagy Nap dátumát a későbbiekben tesszük nyilvánossá.

A szentmisén közreműködött Lache-gyi Máté orgonán, valamint Lache-gyi Máté, Hegyi Barnabás és Bruckner Máté énekelt. Csodálatos, lelket megérintő előadásukkal minden jelenlévőnek maradandó élményt nyújtottak. Hálás köszönet érte!

Az arra igényt tartó hívek a hamvazkodhattak.

Február 2 Gyertyaszentelő Boldogasszony, Balázsáldás

Ezt a szentmisét is Ton Peters atya celebrálta, Leo Elshout feltétel nélküli segédletével. A megszentelt gyertyák hozzanak és tartsanak világosságot mind-

Szöcs Csaba beszámolója

Visszapillantás – még holland földön...

Le- és felszállnak a repülők Eindhoven repülőterén, amikor ezeket a sorokat írom. Harmadik hollandiai „misszióm” végén várakozom a Kolozsvárra repülő gép indulására, időben itt vagyok, köszönhetően a pontos szállításnak, s mérlegelem e rövid pár nap eseményeit.

Ha úgy vesszük, semmi rendkívüli nem történt ezekben a napokban, csak a „rendes” csodák, az együtt ünnepeelt szentmiséken az átváltozás csodái, amelyek ismét felmelegítették a szívünket, táplálták hitünket. Vianen, Amszterdam és Hága/Marlot voltak ez alkalommal találkozási pontjaink az első nagybőjti hétvégén, s mire e lapszám megjelenik, már a húsvét világossága ragyogja be arcunkat – ezt reméljük gondviselő Istenünk szeretetére támaszkodva. Szeretettel kívánom, hogy a nagybőjt megélésére hangoló lelkigyakorlatunk és szentmiséink teremjék meg gyümölcsüket lelkünkben, s miközben egyre szorosabbra fűzzük barátságunkat, a rohanó világ

kihívásai között is találjuk meg és éljük meg keresztény önazonosságunkat, a Krisztus-követés örömeit! Köszönet minden találkozásért, a vendéglátásért, szeretetekért!

Barátsággal,
Szöcs Csaba szászfenesi plébános

Őszentsége Ferenc pápa elfogadta Mons. Dr. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek és Mons. Tamás József segédpüspök lemondását

Őszentsége Ferenc pápa elfogadta Mons. Dr. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek és Mons. Tamás József segédpüspök lemondását, egyben 2019. december 24-én Mons. Dr. Kovács Gergelyt, a Kultúra Pápai Tanácsának irodavezetőjét gyulafehérvári érsekké nevezte ki. A nyugalmazott érsek elköszönő körlevelét adjuk közre.

Isten kegyelméből már 29 éve annak, hogy II. Szent János Pál pápa kinevezése alapján a Csíksomlyói Segítő Mária kegytemplomában püspökké szentelt Francesco Colasuonno apostoli nuncius. Három évet b. e. Bálint Lajos, Erdély első érseke mellett szolgáltam mint segédpüspök, majd 25 év következett a megyés-főpásztori érseki szolgálatban. Egyházi Törvénykönyvünk 401. kánonja előírja, hogy a püspök

75 éves korában beadja a lemondását a Szentatyának. Azt is említi a kánon, hogy – ha betegség vagy bármilyen más ok akadályozza püspöki szolgálata teljesítését – korhatár előtt is lemondhat. Ez az én esetem: a Törvénykönyv szerint volna még egy bő évem, de a sok öregkori gyengeség miatt, lelkiismeretben úgy éreztem, hogy le kell mondanom. Még a szentatyát fogadhattuk Csíksomlyón, de utána azonnal beadtam a lemondásomat. A válasz most jött meg 2019. 12. 24-én, amikor a szentatyá kinevezhette az utódomat, Mons. Dr. Kovács Gergely atyát gyulafehérvári érsekké.

Ez tehát az utolsó körlevelém. Kedves kötelességemnek érzem, hogy elköszönjek Tőletek. Először is a jó Istennek köszönöm a papi hivatást és

hogy megtarott mindvégig kegyelmében. Köszönöm a Szűzanyának, hogy mindig támogatta papfiát. Köszönöm védszentjeimnek és Kis Szent Teréznek, hogy mindig megtapasztalhattam oltalmukat.

Nektek is köszönöm, hogy 29 éven át elfogadtatok, elviseltétek hibáimat, gyengeségeimet. Köszönöm mindenkinek – Segédpüspök úrnak, akinek a Kódex értelmében benyújtott korhatár 75 év lemondását szintén a mai napon fogadta el a Szentszék, munkatársaimnak, a Paptestvéreknek és Nektek Kedves Híveim, hogy mindig mellém álltatok és együtt haladhattunk azon az úton, amelyen a Jó pásztor vezet minket az örök boldogság felé.

Mindenkitől szeretnék bocsánatot kérni, aki úgy érzi, hogy megsértettem. Higgyétek el, hogy nem akartam senkit sem megbántani. Amikor hivatalomnál fogva eljárást kellett indítanom valaki ellen, én szenvedtem a legjobban.

Kérésem: – Ahogy engem is elfogadtatok, ugyanazzal a szeretettel fogadjátok utódomat, Mons. Dr. Kovács Gergely kinevezett gyulafehérvári érseket is. A funkcióról le lehet mondani, de az atyasgról soha, vö. amikor a családapa nyugdíjba megy, lemond az állásáról, de megmarad haláláig felelős családapának.

Így van a püspökkel is...
Kegyelemteljes Karácsonyt és Kis JÉZUS és Szűzanya áldotta boldog új esztendőt kívánok Kedves Mindnyájatoknak,

*Gyulafehérvár, 2019. december 24. kedd
† Jakubinyi György nyugalmazott érsek,
apostoli kormányzó*

Forrás és fotó: RomKat.ro
Magyar Kurír

Öszentsége Ferenc pápa Mons. Dr. Kovács Gergelyt, a Kultúra Pápai Tanácsának irodavezetőjét gyulafehérvári érsekké nevezte ki

Kovács Gergelyt gyulafehérvári érsekké nevezte ki Ferenc pápa. – tájékoztat a Romkat.ro a Vatikáni Sajtóközpontra hivatkozva. Jakubinyi György érsek és Kovács Gergely (jobbról) Csíkszentdomokoson 2017-ben a Márton Áron-konferencia részeként tartott szentmisén • Fotó: Romkat.ro A szentatya elfogadta Tamás József segédpüspök kánoni korhatár miatt benyújtott lemondását is. Az érsekséget az új főpásztor felszenteléséig és beiktatásáig Ferenc pápa megbízásából Jakubinyi György nyugalmazott érsek apostoli adminisztrátorként vezeti. A döntést Márton Áron püspöki kinevezésének 81. évfordulóján hozta nyilvánosságra a Szentszék december 24-én, kedden. A püspökszentelés és -beiktatás helyszínét, időpontját a későbbiekben közlik. „A betlehemi Gyermek oltalmazza és vezesse, ajándékozzon neki bölcsességet, lelkierőt és sok kegyelmet, hogy Isten Szolgája Márton Áron püspök útján vezethesse főegyházmegyénket az üdvösség felé vezető úton” – olvasható Jakubinyi György nyugalmazott érsek elkészítő levelében.

Kovács Gergely 1968. július 21-én született Kézdivásárhelyen. Szülővárosában érettségizett. 1987-ben kezdte meg teológiai tanulmányait Gyulafehérváron, majd 1990-ben Rómában a Collegium Germanicum et Hungaricum növendékeként folytatta a

Gregoriana és a Lateráni Pápai Egyetemeken. 1993. július 3-án a gyulafehérvári főegyházmegye számára szentelte pappá szülővárosában Bálint Lajos érsek. Római tanulmányait egyházbizományi doktorátussal 1996-ban fejezte be.

Ezt követően egy évig Marosvásárhelyen a Keresztelő Szent János-plébánián segédlelkészként tevékenykedett. 1997 augusztusában visszatért Rómába, azóta a Kultúra Pápai Tanácsának (a Vatikán kulturális minisztériumának) szolgálatában áll, 2004 óta irodavezetői minőségben.

2000 júliusától pápai káplán. 2012 februárjától Márton Áron szentté avatási ügyének posztulátora, számos, több nyelven megjelent Márton Áronról szóló kiadvány szerkesztője, posztulátori minőségében idén 17. alkalommal szervezett Márton Áron-zárándoklatot a püspök életének hazai helyszínein, negyedik alkalommal vezetett zárándoklatot Doberdóba, a katona Márton Áron nyomdokain.

„Saját bőrünkön érezzük a drámát” – Nagyheti beszélgetés Ternyák Csaba érsekkel a járvány idején

Nézőpont – 2020. április 8., szerda | 14:10

„Bárcsak felturbózná ez a válsághelyzet lelki immunrendszerünket!” – írja Ternyák Csaba egri érsek, amikor a nagyböjtről, a készülétről, a járványügyi helyzetről, az Egyház a jelen helyzetre adott válaszairól kérdeztük. Nagyheti interjút adunk közre.

– A virágvasárnapkal kezdődő hét Jézus Krisztus jeruzsálemi bevonulásától a kereszthalálon át a feltámadásig tart. E rendkívüli dráma egyszerre jeleníti meg a dicsőséget és a megaláztatást. Érsek atya, mit taníthat számunkra ez a kettősség?

– A nagyhét drámája, amit más években talán csak jámborsági gyakorlatnak tartottunk, az most a maga teljes kiméletlenségében robban be az életünkbe. Amikor évről évre újra átéljük Jézus Krisztus szenvedésének történetét, akkor ezzel az Egyház felkészít és tanít bennünket arra, hogy a drámai helyzetekben hogyan kell Krisztus követőiként helytállni.

Emlékszem arra, amikor hamvazószerdán a felújítás miatt „összeszűkül” egri bazilikában sokan elképedtek azon, hogy a szentmisén – a kiengesztelődés jeleként – nem fogtunk kezét egymással, és általánossá tettük a kézbe áldoztatást. *Akkor olyan böjti időszakot kezdtünk el, amire a legidősebbek sem emlékeznek.*

Túl a jó cselekedetek, az imádság és a böjt szokásos gyakorlatain, a kongresszusra való készüllet dandárjában mindez nem volt elég, még „eucharisziaböjtre” is fogott minket a világjárvány fenyegetettsége. A passió drámája idén így „robban be” a lakásunkba. Arról szólnak a hírek, hogy nemcsak mások, hanem mi is meghalhatunk. És nem majd egyszer, a távoli jövőben, hanem lehet, hogy ennek a fertőzésnek a következtében.

Maga az élet tanítja meg nekünk a siker biztonságának esetlegességét. Saját bőrünkön érezzük a drámát.

Olyan váratlanul történt minden. Az apostolok is biztonságban érezték magukat. Büszkén jártak Jézus, a Mester nyomában. Elküldte őket maga előtt a városokba, hogy hirdessék Isten országát. Amikor visszajöttek, boldogan számoltak be sikereikről: csodák történtek, rendkívüli megtéréseket tapasztaltak, voltak közöttük főpapok, sőt még pogány katonák is. Tömegek követték, étlen-szomjan hallgatták Jézust, ő pedig jóllakatta őket. Királlyá akarták tenni. Sokan, nagy elismeréssel beszéltek róla. Uram, most fogod helyreállítani Izrael országát? – kérdezték a tanítványai. Majd teljes dicsőségben bevonult Jeruzsá-

lembe. Hatalmas élmény. Mindenki ujjong, énekel, örvend. Igazi királyi fogadtatás, majd pedig jön a teljes kudarc: pálmaágakból töviskorona. Árulás, hamis csók, letartóztatás, megostorozás. Barátai elárulják, megtagadják, elszaladnak. Ellenségei elfogják, elítélik, megkínözzák, meghal. Nagypénteken idáig jutunk a történetben. Ezzel látszólag mindennek vége. Mi azonban ismerjük a folytatást is. Tudjuk, hogy nem a halálé, hanem a feltámadásé az utolsó szó az ő történetében – és a miénkben is, akik hiszünk benne. Az idei húsvét szelíd, mégis sürgető határozottsággal arra hív, hogy újra gondoljuk életünket, rendezzük dolgainkat önmagunkkal, embertársainkkal, Istennel, és ha szükséges „reset”-eljünk, mint olykor a számítógépünkkel tesszük.

– A nagyheti készüllet helye a templom, most azonban otthon kell maradnunk. Hogyan készüljünk, mire kell figyelnünk a megváltozott körülmények miatt?

– Böjt van. „Emberböjt”, „templomböjt” és „eucharisziaböjt” is, ami különösen fájó a rendszeresen áldozó híveinknek, mert nekik lelki áldozáshoz kell folyamodniuk. Ez a különlegesen nehéz és hosszan tartó böjti időszak mégis alkalmas lehet Istennel való kapcsolatunk elmélyítésére. Nagyon sokféle jó tanács olvasható erről tapasztalt lelkipásztoroktól.

Elgondolkodtató, hogy eddig mi mentünk a templomba, most viszont a digitális eszközök segítségével a templomaink és papjaink „költöztek” az otthonainkba.

Általuk Isten látogatja meg családjainkat. Az Egyház az evangélium vigaszával ott akar lenni mindenki mellett. Most talán egy kicsit sok is van belőlünk... Nagy a kínálat a digitális térben. Egy vallásos édesapa egy kicsit méltatlankodva mondta a napokban: „Mikor lehet már végre újra rendesen templomba menni, mert alig bírom már ezt a sok miseközvetítést...”

– A járványveszély miatt ebben az évben a nyilvános liturgiák helyett szűk körben tartják meg a szent-

miséket. Van, aki bírálja ezt az elővigyázatosságból meghozott intézkedést...

– Hálával és örömmel tölt el, hogy talán mi is hozzájárultunk rendelkezéseinkkel a járvány terjedésének lassításához. Jó azt tudni, hogy nem a templomi közösségeink voltak a járvány gócpontjai. Szerintem helyes az óvatosság. Szívesebben elviselek egy-két plusz óvintézkedést, mint hogy akár egyetlen temetéssel több legyen a mi óvatlanságunk következtében. Ha már a bírálatnál tartunk, nekem is lenne kedvem bírálni azokat, akik fegyelmezetlenek, vagy akik szándékosan ráköhögnek a maszkot viselőkre. De a bírálat helyett inkább arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a tíz parancsolat között az ötödik nemcsak az élet kioltására, hanem az egészségünk megvédésére is vonatkozik. Kötelességünk, hogy vigyázzunk magunkra és egymásra. A *Katolikus Egyház Katekizmusa* erről így tanít: „Az élet és a testi egészség Isten által ránk bízott drága ajándékok. Értelmesen kell róluk gondoskodnunk, figyelembe véve mások és a közjó szükségleteit” (KEK 2288). Egyébként az egyházi szabályok maximálisan alkalmazkodnak a világi előírásokhoz. Megfontolt döntése volt a koránynak, hogy nem írt elő kötelező szabályokat a templomokra. Az állam és egyház elválasztása miatt az egyházak kötelessége, hogy saját elhatározásukból alkalmazzák azokat az általános szabályokat, amelyek az élet védelmére vonatkoznak.

A vírus ugyanis nem válogat és nem kerüli ki a megszentelt helyeket, vagy személyeket.

Képes akár a szentostyán is megtapadni. Egyébként, ha valakinek kétségei támadnak a püspökök intézkedéseivel kapcsolatban, javasolom, hogy olvassa-e el újra Puskás Attila professzor úr teológiai megfontolásait, amelyeket nemrégiben az oldalukon tettek közzé. Amikor a lelkek megmentésén fáradozunk, soha nem feledhetjük el, hogy küldetésünk nemcsak a lélekhez, hanem az egész emberhez szól. Ferenc pápa és elődei idevágó megnyilatkozásai e tekintetben nem hagynak semmiféle kétséget. Eszembe jut korábbi győri fogorvosom egy mondása, aki nagyon szeretett vicceket és történeteket mesélni, miközben dolgozott. Gyakran megkérdezte: „Minden rendben, nem fáj semmi?” – majd hozzátette: „Tudod, egyik tanárunk azt szokta mondani: ha valakinek a szájában dolgoztok egy fogon, ne feledjétek, hogy a fog végén lóg egy ember”. Nekünk meg azt nem szabad elfelejteni, hogy ami a fogra érvényes, az érvényes lehet lélekre is.

– Az Érsek atya által bemutatott szentmiséknek hogyan lehetnek részesei a hívek?

– A nagyheti szertartásokat az Érseki Papnevelő Intézetben végzem, amelyeket a Szent István Rádió és az EGRI Szeminárium közösségi oldala élőben közvetít.
– Ferenc pápa március 27-én, pénteken teljes búcsúval járó Urbi et Orbi áldást adott a Szent Péter-bazilika előtti üres téren. Milyen jelentősége volt ennek a rendkívüli alkalomnak?

– Ferenc pápa szolgálata és kezdeményezései nem csak a katolikus hívekre hatnak. Ő mint az egész világ lelki vezetője irányt mutat mindannyiunk számára. Megrendítő volt hallgatni őt az üres Szent Péter téren, és látni imába merülni. A homíliájában rámutatott tévutakon járó világszemléletünkre, miszerint „úgy gondoltuk, örökre egészségesek maradunk egy beteg világban. [...] erről a helyről, amely Péter sziklaszilárd hitét hirdeti, ezen az estén mindannyiótikát az Úrra szeretném bízni.” Vigasztaló és bátorító szavakat hallottunk. Egyedül volt a téren és mégsem volt egyedül. Sok milliónyian együtt imádkoztunk vele a televíziók képernyőin előtt. Biztos vagyok abban, hogy lelkében megtapasztalhatta elődjének bátorító gondolatait, amelyeket XVI. Benedek pápa szolgálatának kezdetén élt meg: „nem vagyok egyedül”. És a pápa valóban nem volt egyedül. Kezdeményezésére szinte megmozdult az egész világ. Reményt keltő az a sok egyéb kezdeményezés is, amely ebben a különleges helyzetben Egyházunkban felbukkan.

Mindnyájan sokkal többet imádkozunk, mint korábban, és ez hozzásegít bennünket, hogy nyitottabbak legyünk a Szentlélek indításaira.

Ezeket a sugallatokat soha nem szabad elhanyagolni, de egy ilyen kivételes helyzetben különleges megújulást is eredményezhetnek. Új lelkipásztori módszerek jelennek meg, amelyekben a személyesség és a különféle digitális eszközeink leleményes használata lesz az új „szószék”, az evangélium, az örömhír, a jó hír új csatornája. Szívesen megosztom azt az óhajomat, amelyet papjaimnak szóló nagycsütörtöki levelemben fogalmaztam meg: „Bárcsak felturbózná ez a válsághelyzet lelki immunrendszerünket!”

– Sokszor beszélünk Krisztus követéséről. Most mintha új értelme tárná fel ezeknek a szavaknak...

– Krisztust azért akarjuk követni, mert szeretjük őt. A szeretet pedig leleményes, tele van ötletekkel, mert örömet akar szerezni annak, akit szeret. Jelenlegi helyzetünkben ez azt jelenti, hogy minden aggodalom ellenére túlcsoordul bennünk az öröm. Krisztus megváltott bennünket! Olyan értékesnek tartott minket, hogy meghalt értünk, ráadásul akkor, amikor még bűnösök voltunk.

Nincs okunk félni a jövőtől, mert tudjuk, hogy ő a jövő Ura is! Életünk jó kezekben van, amikor odahelyezzük Isten tenyerére: „Uram a te kezébe ajánlom lelkemet”.

Isten akarátának ez az elfogadása nem passzív beletörődés. Ellenkezőleg! Segít úrrá lenni a görcsös tenni akaráson, a remény és a bizalom lelkületét erősíti bennünk. Ez az időszak nem az önsajnálát, a szomorkodás, hanem a nagy kérdések feltevésének ideje. Olyan kérdéseké, amelyekkel korábban talán keveset

foglalkoztunk: „Mi az életünk értelme és célja? Van értelme a szenvedésnek, az áldozatnak? Van értelme másokért tenni, másokért akár életünket is veszélyeztetni? Hol van a reményünk ebben a különleges helyzetben?”

– A Szentatya többek között arról beszélt, hogy „hetek óta úgy érezzük: leszállt az este. Sűrű árnyékok borultak tereinkre, utcáinkra és városainkra.” A húsvét egyik legfontosabb üzenete a remény, hogy Jézus Krisztus, a Világ világossága legyőzte a sötétséget, a bűnt és az örök halált. Mi adhat reményt számunkra ezekben a nehéz hetekben?

– A mi reményünk nem csak erre az életre szól, nem csupán a járvány elmúlásában reménykedünk. Bár ez nagyon fontos lenne, de még ennél is többről van itt szó. A mi reményünk túlmutat a betegségek és járványok megszűnésén, sőt túlmutat magán a halálon is. A mi reményünk az örök élet, amely Krisztus feltámadásával nyílt meg számunkra. Szent Pál írja a korintusiaknak: „ha csak ebben az életben remény-

kedünk Krisztusban, minden embernél szálanomra méltóbbak vagyunk” (1Kor 15,19).

Ő az, aki az igazi nagy járványra, a „bűn vírusára” és annak következményére, a halálra hoz orvosságot.

Hogy mennyire súlyos a „bűn vírusa” okozta járvány, az abból látszik, hogy az általa keletkezett epidémia megszüntetéséhez olyan nagy áldozatra volt szükség, mint az egyetlen Igaznak, Jézus Krisztusnak a szenvedése és keresztáldozata. Feltámadásával viszont megjelent a földön az újjászületett ember, aki a keresztség „vakcinájával” megerősítve a Feltámadott „génjeit” hordozza magában. Erről beszélt egyik homíliájában XVI. Benedek pápa: „Krisztus feltámadása – ha használhatjuk az evolúció elméletének a nyelvezetét – a legnagyobb mutáció, a legdöntőbb ugrás egy teljesen új dimenzió felé, amely az élet és annak fejlődése hosszú történelmében valaha is történt: ugrás egy teljesen új rendbe, amely ránk vonatkozik és az egész történelmet érinti” (húsvét vigíliája, 2006. április 15.).
Fotó: Merényi Zita, Kuzmányi István/Magyar Kurír

Húsvéti üdvözetek

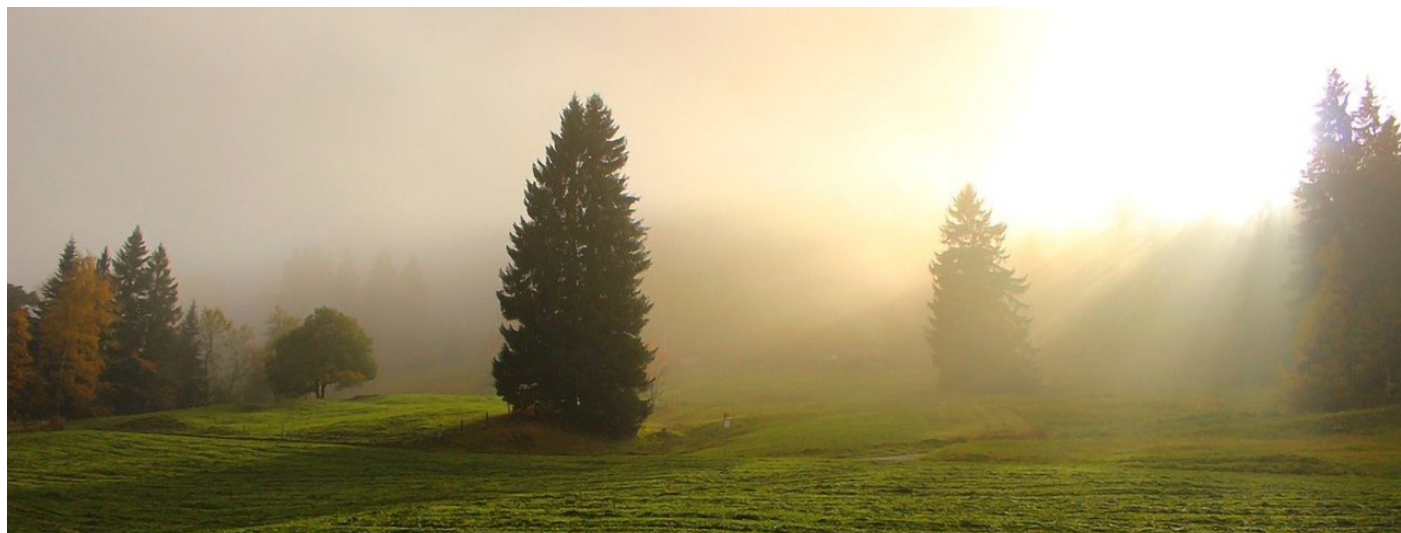
Boronkai József és családja és Szikora Ede és családja telefonon keresztül üzenik: Feltámadt Krisztus! és jó egészséget Mindannyiótoknak!!

A Rotterdami Püspökség jókívánsága

Namens Mgr. Van den Hende hartelijk dank voor de Paaswens van de Hongaarse gemeenschap.

Graag wenst de bisschop de gemeenschap en u van harte een Zalig Pasen toe.

Met vriendelijke groet, blijf gezond,
Mevr. drs. A.M.C.B. de Jong
Ambtelijk secretariaat bisdomstaf

Ferenc pápa: Legyen bátorságunk, hogy az Úrhoz menjünk a bűneinkkel

Március 10-én, kedden Ferenc pápa a Szent Márta-ház kápolnájában bemutatott reggeli szentmisét mindazokért ajánlotta fel, akik a koronavírus-járvány miatt szenvednek: „Imádkozzunk a papjainkért, hogy legyen bátorságuk kilépni és elmenni a betegekhez, hogy elvigyék hozzájuk Isten szava és az Eucharisztia erejét, és hogy odaálljanak az egészségügyi dolgozók és az önkéntesek mellé ebben a munkában.”

Az internetes élő adásban, video streaming formájában közvetített magánszentmisén a Szentatya a napi olvasmányról (Iz 1,10.16–20), illetve evangéliumi részről (Mt 23,1–12) elmélkedett.

Isten szava tegnap arra tanított minket, hogy felismerjük a bűneinket, és meggyónjuk őket, de nemcsak ésszel, hanem szívvel is, a szégyen lelkületével. Ma pedig arra hív bennünket, bűnösöket az Úr, hogy lépjünk párbeszédre vele, mert a bűn bezár minket magunkba, és elrejtőzteti vagy elrejt bennünk az igazságunkat. Ez történt Ádámmal és Évával: a bűn után elrejtőztek, mert szégyenkeztek. Meztelenek voltak ugyanis – állapította meg Ferenc pápa.

A bűnöst, amikor szégyent érez, a kísértés arra indítja, hogy elrejtőzzön. Ám az Úr felszólítja: Rajta, gyere, vitassuk meg! Beszéljünk a bűnödről, a helyzetéről! Ne félj! És folytatja: „Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gyapjú” – idézett a Szentatya Izajás próféta könyvéből. – Az Úr tehát bátorít: Gyertek hozzám, mert én képes vagyok mindent megváltoztatni, ne féljetek, gyertek hozzám beszélni, legyetek bátrak, gyertek a nyomorúságotokkal együtt.

A pápa felidézte egy szent alakját, aki nagyon bűnbánó lélek volt és sokat imádkozott. Arra törekedett, hogy megadja az Úrnak mindazt, amit kért tőle. De az Úr nem volt elégedett vele. Egy nap aztán a szent megharagudott az Úrra, mert olyan mostohán bánt vele: Nézd Uram, én nem értelek téged. Mindent, de mindent neked adok, de te mindig elégedetlen vagy velem, mintha hiányozna valami. Mi hiányzik? És az Úr válaszolt: Add nekem a vétkeidet, ez hiányzik még!

Legyen bátorságunk – kérte Ferenc pápa –, hogy az

Úrhoz menjünk a nyomorúságainkkal, aki így szól hozzánk: Bátorság, gyertek csak! Szálljunk vitába! „Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gyapjú” – idézte a pápa újból a próféta szavait.

Ez az Úr felhívása. De mindig van valami csalás, s ahelyett, hogy beszéljünk az Úrral, megátsszuk, hogy nem is vagyunk bűnösök. Ez az, amit az Úr a törvénytudók szemére vet, mert amit ők tesznek, azért csinálják, „hogy lássák őket az emberek. Szélesre szabják imaszíjukat, és köntösükön megnagyobbítják a bojtokat. Vendégségben szeretnek a főhelyekre ülni, a zsinagógában pedig az első székekbe. Elvárják, hogy az emberek köszönjenek nekik a főtereken, és hogy rabbinak, azaz mesternek szólítsák őket.” Látszat és üresség, ami befedi szívünk igazságát hiábavalósággal. Ám a hiábavalóság soha nem gyógyít. Sőt, mérgez. Csak méssz előre, és hordozod szíved betegségét, azt mondva: Nem, nem megyek az Úrhoz. Azért sem megyek!

A gőg az a pont, amikor az ember bezárul Isten hívása előtt. Az Úr hívása pedig olyan, mint egy atya, mint egy testvér hívása: Gyertek, beszéljünk, csak beszéljünk! Végül úgyis képes leszek megváltoztatni az életedet skarlátvörösből hófehérbe! Az Úr szava bátorítson minket, hogy az imánk valódi imádság legyen, mely az igazi valóságról, bűneink és nyomorúságaink valóságáról beszél. Beszélni kell az Úrral, mert ő tud mindent, és ismer minket – buzdított Ferenc pápa.

Forrás: Vatikáni Rádió

Fotó: Vatican News, Magyar Kurír

Mgr. Knébel Miklós szolgálata /1892-1949/

Életműve szorosan kapcsolódik a holland- magyar-belga egyházi kapcsolatok és a két világháború közti gyermeksegély akciók történetéhez. Időrendben 1920 febr. 10-ike volt az első budapesti gyermekvonat indulási ideje, ezt református szerelvénynek mondják, de úgy tudjuk, hogy a névsor legalább 25 százaléka katolikus gyermekekből állott. A második gyermekvonat indításáról 1920 május 26-án már a katolikus egyház gondoskodott a budapesti főpolgármester segítségével.

Hoeks-Györki Zsuzsa és Jan Hoeks régi levéltári kincseket talált: Wilhelmina királynő 1922-es, saját kezűleg festett üdvözlétét mutatják meg 2020 febr. 8-án a Kossuth Rádió „Határok nélkül” című műsorát szerkesztő Benkei Ildikónak.

Óriási segítséget jelentett, hogy a holland nyelvet gyorsan megtanuló Knébel Miklós a holland püspöki kar engedélyével az ország összes templomában prédikálhatott, és élt is ezzel a lehetőséggel: volt olyan vasárnap vagy ünnep, hogy naponta négyszer misézett illetve tartott előadást a gyermekek befogadása érdekében. Egészen meglepő, hogy 1925 táján már 14 ezer fölötti a katolikus gyermekek összlétszáma, és ezt csupán egy vagy két ezerrel haladja meg a protestáns gyermekszere. Azt is elérte, hogy tehető hollandiai és belgiumi tisztelői konyhákat, iskolákat és szeretetintézményeket támogattak Budapesten és más magyarországi városokban. --- A századik gyermekvonat indításakor, 1926 ápr. 17-én - Horthy Miklós kormányzó is jelen volt az egyházi méltóságok társaságában. Ezt az eseményt egyaránt ünnepelték Belgiumban és Hollandiában. Azt is ügyesen időzítették, hogy a holland nép áldozatkészségét kiemelve, Knébel Miklós 1926 május 4-én búcsúbeszédben mondhasson köszönetet a hilversumi rádióban. Magyarország 1927-ben a gyermekvonatos segélyezést leállította, azzal az indoklással, hogy az ország gazdaságilag immár megerősödött. A vendéggyermekek és a nevelőszülők kapcsolattartása azonban nem szűnt meg, a szeretet emlékei máig gyűrűznek az utódok szívében.

Amikor 1926-ban Knébel Miklóst hazahívták a felettes egyházi hatóságai, Belgiumban és Hollandiában egyaránt rezignáltan fogadták a hírt. Úgy gondolták, hogy hozzá hasonló lelkes szervezőre már nemigen számíthatnak. Budapesten viszont sikeres nevelőszülői találkozókat szervezett és hatásos diplomáciai eseményeknek volt a szereplője. Londonba is elment,

amikor az angol királyi Zeneegyesület meghívta a Budai Dalárdát 1930-ban, hogy az angol közönségnek bemutassák a magyar népdal kultúráját. A Westminster székesegyház falai között felhangzott a „Boldogasszony, Anyánk!” és a „Magyar Hiszekegy” dallama. Knébel Miklós könyörgést tartott,

ahol a misén a Budai Dalárda szolgáltatta a kórust. Rothermere lord vacsorát adott a Dalárda tiszteletére. Akkor mondotta el azt az egész világon visszhangra talált beszédét, amelyben a trianoni békeszerződést a történelem legnagyobb szélhámosságának minősítette. --- Nemzetünk rádióhallgatói ugyancsak felkapták a fejüket, amikor 1937 dec. 1-én, egy szombati napon a svéd király a Rákóczi-induló hangjai mellett adta át Szent-Györgyi Albertnek az első magyarnak kijáró Nobel díjat. Stockholmból az oda kiutazó Knébel Miklós közvetítette az ünnepi eseményt a Magyar Rádió hallgatóinak. --- A Knébel Miklós íránt érdeklődőknek elmondjuk, hogy a krisztinavárosi templomban csupán egy róla, valószínűleg az újabb időkben készült színes festményt őriznek, minden egyéb emlék megsemmisült.

Nincs olyan tanulmány, ahol ne tudnának a pásztori szolgálatairól és közvetítő kulcsszerepéről az országos egyházak, a holland, a belga, a francia és a magyar bíborosok között. A budai Krisztinavárosban, ahol 1932 és 1944 között volt lelkész, megtudtuk, hogy a pincébe mentett iratait, a könyvtárát és a parókia összes iratait a víz tette tönkre. Nem tudjuk, hogy a háború idején hol húzta meg magát, de ismét ellenséges világ támadt Magyarországon. Azzal a szándékkal, hogy menteni kell azt, ami menthető, Knébel Miklós 1947 és 1949 között Hollandiát választja munkamezejéül. --- Knébel bejárta a régi helyeket, hivatalokat és elérhették, hogy két (?) katolikus gyermekvonat indulhatott el. Egy református szerelvény is kifuthatott 500 gyermekkel. – Magyar református egyházi vezetők levelezésében fennmaradt, hogy valójában nem is nagyon lelkesedtek az újabb gyermekvonatokért, hiszen Hollandia maga is háború sújtotta ország volt. Óvatosságból Knébel Miklóssal sem akartak összefogni egy közös vállalkozás ügyében. A gyermekutaztatásokat végül a kommunista Rákosi Mátyás pártfőnök parancsszavára állították le.

Dr. Knébel Miklósnak még a gyászjelentése is feladatot továbbít: „Imádkozzunk Magyarország gyermekeiért!”

Knébel Miklós halálosan belefáradt a németországi lágerekben rekedt sokezer magyar gyermek mentésébe, a Hollandiába való hozatalukért folytatott küzdelembe. Megdöbbentő tény, hogy amikor egy támogatást és segélyt gyűjtő szolgálata rendjén, 1947 márc 13-án, Kwintshoul templomában lejött a szószékről, megbotlott és elesett. A fején mély, vérző seb támadt, agyrázkodást is szenvedett. Ekkor lemondták a meghirdetett előadásait, de a limburgi magyar bányászok meghívásának 1949 áprilisában mégis eleget akart tenni. Ismeretessé vált, hogy 1948-tól már zajlott a Mindszenty-per, és kérésükre a magyarországi állapotokról akart beszámolni. Előadását követően rosszul lett, elájult. W. Jansennek, a vendéglátó káplánnak a lakásán orvosi ellátásban részesült, élt a szent jegyekkel, másnap elhunyt. Csütörtökön, április 23-án gyászmisét tartottak a niuwenhageni templomban, koporsóját vasárnap Amsterdamba szállították és az Ambon-plein területén lévő Gerardus Majellakerk templomából búcsúztatták hétfőn, 1949 ápr. 25-én. Az „In Memoriam” szerint Mgr. Prof. Mr. Dr. Miklós Knebel de Kőszegh 1892 nov. 20-án, Szombathelyen született, és a limburgi Nieuwenhagen helységben hunyt el 1949 ápr. 20-án. Amsterdamba temették el a Római Katolikus Szt. Borbála (St. Barbara) temetőbe, a papok nyugvóhelyére 1949 ápr. 25-én. Hollandiában élt 1947 május 3-ikától kezdve, ahova Mindszenty József hercegprimás kiküldöttként érkezett, azért hogy segítse a „Stichting Hulpactie voor Hongarije” működését. Halotti kártyáján felsorolták a tisztségeit és a kitüntetéseit: pápai titkos kamarás és az „Actio Catholica Hungarica” hollandiai főlelkésze. Három lovagrend tisztségét viselte: a Máltai Független Lovagrend, a belga Leopoldsorde és a holland Oranje-Nassau rendeknek volt a kitüntetettje. Kitüntetései közé tartozott a Horthy Miklós kezéből átvett magyar „Rubrica Hungarica” keresztje.

Búcsúztatói öt veretes mondatba foglalták össze, hogy milyen készségei voltak, és hogy betegen is milyen áldozatok hozatalára volt képes. A gyászlevél befejezése a végsőként elhangzott kérés: „Az Úr Jézus Krisztus békessége legyen véletek! Imádkozzatok érte és Magyarország gyermekeiért!”

Egy, úgynevezett imádságot felajánló és annak meghallgatását kérő levél (bidprent) is a kezünkbe került, amelyben a gyászjelentés kiegészül a Magyarországról, az üldözött és a szenvedő keresztyénekért mondott könyörgéssel. Megemlíti a halálán lévő magyar pap utolsó szavait: „Milyen nagyszerű, hogy valaki a Katolikus Egyház híve lehet!”

A hollandiai napi sajtóban ilyen címmel írtak róla: Elhunyt Mgr. Knébel Miklós, a magyar ügyek szószólója, Hollandia barátja!

Véleményünk szerint száz év után igazán elérkezett, megérett és letisztult az idő ahhoz, hogy a gyermekeket mentő Knébel Miklós lelkiségének az emlékét beemeljük a hollandiai magyarság köztudatába. Az

első lépés a síremlékének az ápolása lehet az amszterdami temetőben.....

Írta és holland nyelven felolvasta Hermán M. János 2020 febr. 7-én, a kampeni „Gyermekvonatok” konferencia második napján.

II. Megkeresztelésétől a pappá való szenteléséig 1892-1917

Knébel Miklós a vas megyei Szombathely városában született, éspedig a Szily János utca 34. szám alatt, 1892 november 20-án. Keresztelték nov. 21-én. A „Miklós” keresztnév M. betűjének az alsó szárához még bejegyezték, hogy az „Ede” és a „Ferenc” nevek viselésére is jogosult. Édesanyja neve Schilhan Ilana (sic!, Ilana), Édesapja Knebel Kornél ügyvéd, mindketten római katolikusok. Keresztszülők: Mayer Ede gépgyáros és neje, Schilhán Mária, szintén katolikus hitűek. Akkori szombathelyi lakhelyük környéke: Horpács, Kámon utca. Nagyapja, Knébel Ferenc a környék egyik sikeres fényképésze volt, aki a gyógyszerészeti karrierjét félretéve, a fényképezet művészi szinten való művelését sajátította el, és nyitott is egy „fényíródat” Szombathelyen.

A jómódúnak tűnő régi nemesi katonacsalád sorsáról jelenleg keveset tudunk, illetve annyit, hogy Kornél nevű öccse az apai példát követve az ügyvédi pályát választotta, továbbá, hogy bátyját fel is kereste Hollandiában és levelezést is folytattak.

Knébel Miklós a szombathelyi Premontrei Rend gimnáziumának az elvégzése után (egydős volt a szintén ott tanuló Mindszenty Józseffel, akkori nevén Pem Józseffel) jogot végzett a budapesti egyetemen, azután a bécsi Pazmaneumban teológiai tanulmányokat folytatott, ugyanott teológiai doktorátust is szerzett. Otthonosan mozgott a filozófia és az egyházjog területein, ezeket a szakokat kedvelte. Pappá való szentelése 1917-ben volt június 19-én. Többször is úgy nyilatkozik, hogy papi-lelkipásztori programja az összetartás, és — Krisztus Urunk szellemében — az egymás iránti szeretet ápolása.

III. 1920-1926 : Hollandiában szolgál, ő a „Hongaarsch Priester!”

Azoknak a forrásoknak az alapján, amelyekből a familia történetét tanulmányoztuk, arra a következtetésre jutottunk, hogy családi értékrendszerükben fontos volt a tanulás és a tanítás, a művészetek pártolása, a közösség szolgálata, főleg az egyház keretében. Nyilvánvaló, hogy Knébel Miklósról a missziós lelkület jellemző. /A Katolikus Lexikonban az áll, hogy 1920-ban Indonéziában papskodik, de ezt máshol senki sem említi./ Politikai nézete, bátor magatartása miatt a tanácsköztársaság idején szinte kivégezték: 1919 június 24-én a szervezkedő magyar hazafiak a vörösök ellen fegyveresen akartak fellépni és ezt a harangok megkondításával akarták a lakosság tudtára adni, hogy egyszerre lendüljenek támadásra. Nem sikerült, a szentendrei lelkészt kivégezték, Kné-

bel Miklóst a budaörsi katonai laktanyába hurcolták ahol halálra ítélték, de a budaörsi nép kiszabadította a szeretett káplánját.

A budaörsi állomáshelyéről Mészáros János érseki helynök Hollandiába küldi, mert addig itt nem volt magyar katolikus pap, pedig egy lelkész tekintélyére és tudására nagy szükség volt. A magyar-holland egyházi kapcsolatok addig fölényesen protestáns töl-tetűek voltak. Knébel plébános Budaörsön 1920 dec. 18-án még egyházi ügyeket intéz, de 1920 karácsonya előtt már megérkezik a második katolikus gyermek-vonattal. /Hazatérésének időpontja: 1926 május 6. Ebben az intervallumban, 1920 és 1926 között a holland, 1923 januárjától pedig a belgiumi katolikus gyermeküdvöztetést viszi sikerre.

Időrendben: 1926 febr. 10 volt az első budapesti gyermekvonat indulási ideje, ezt református szerelvény-nek mondják, de úgy tudjuk, hogy a névsor legalább 25 százaléka katolikus gyermekből állott. A második gyermekvonat indításáról 1920 május 26-án már a katolikus egyház gondoskodott a budapesti főpol-gármester segítségével és a 300 főből álló gyermekek életkora 14 és 17 év között váltakozott, vagyis a leg-nehezebben kezelhető kamaszkoruakról volt szó, ami be is igazolódott, mert nem támadt kedvező hírük.

Továbbá a kíséző lelkész, Tóth Tihamér is nehézsé-gekkel küzdött.

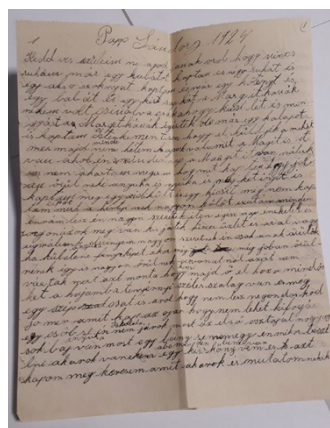
Magyar gyerekek Hollandiában. A hátsó sorban álló plébános valószínűleg Knébel Miklós. A kép forrása: Historisch Beeldarchief Migranten

A Knébel Miklós kísérete alá tartozó vonaton négy magyar apáca is gondozta a 400 kisgyermeket, amíg megérkeztek a Nieuw Herlaer nevű hideg kolostorba, amely St. Michielgestel településen volt, Vught közelében. A mostoha körülmények között nagy dolog volt a megbetegedett gyermekek ápolása, a holland lakosság között ennek híre ment és elkezdtek családokhoz fogadni a gyermekeket. - Innen kezdve már minden csak jobban sikerülhetett. A háttérből az RK Huisvestingscomité, az 1914-ben, s' Hertogenbosch-ban létrehozott RKHC segített meg a holland Vörös Kereszt, a püspökük és a plébánosok.

Óriási segítséget jelentett, hogy a holland nyelvet gyorsan megtanuló Knébel Miklós a holland püspöki kar engedélyével az ország összes templomában prédikálhatott, és élt is ezzel a lehetőséggel: volt olyan vasárnap vagy ünnep, hogy naponta négyszer misézett illetve tartott előadást a gyermekek befogadása érdekében. Megjelenik 1921-ben a hírneves Bangha páter is, a magyar sajtóapostol, aki Knébel társaságában járta az országot és a bolsevizmus terjedése ellen a keresztyén sajtóval próbált védekezni.

Könyvtárnýt címet lehetne sorolni ennek a munkának a lelki vonatkozásairól, akárcsak arról a szokatlan, de igen hatásos diplomáciai szerepről, amely a gyermekakcióhoz kapcsolódott.

Egészen meglepő, hogy 1925 táján már 14 ezer fölötti a katolikus gyermekek összlétszáma, és ezt csupán egy vagy két ezerrel haladja meg a protestáns gyermekek létszáma. Azt is elérte, hogy tehetős hollandiai és belgiumi tisztelői konyhákat, iskolákat és szeretetintézményeket támogattak Budapesten és más magyarországi városokban.

Xandra Toppen édesanyja írta 1924- ben.

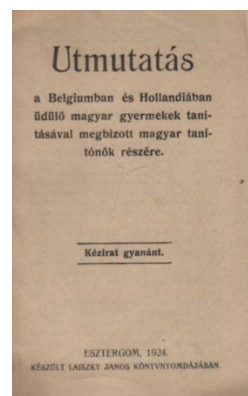
A Hollandiába gyakran utazó érseki helynök és Csernoch primás sugallatára az egyházi kapcsolattartási csatornákon keresztül veszi fel Knébel Miklós a kapcsolatot 1923-ban Belgium főpapjaival

Egy év múlva, 1924 okt.

18-án Párizsba utazik és

sikeres tárgyalást folytat a francia kardinálissal, aki szintén készséget mutatott a magyar gyermekek fogadására. /Jelentős tényezőnek számít a Knébel Miklós előléptetése az egyházi hierarchiában: 1924. levele -február 29-én pápai kamarássá nevezték ki./ Számos prédikációja és előadása mellett Knébel mestere volt a gyermekekkel való foglalkozásnak, ünnepélyek szervezésének, énekléseknek, színdarabok előadásának. Vonatok indulásakor és érkezésekor mondott hatásos beszédeket, és sokszor gondoskodott a nevelőszülőknek meg a befolyásos támogatóknak a szimbolikus magyar tárgyakkal való megajándékozásáról. Igen fontos volt a holland családok megnyerése és a közvélemény pozitív befolyásolása, hiszen a vonatos utaztatást szinte kizárólag Hollandiából fizették.

Összeírtuk azokat a városokat és falvakat ahol megfordult Hollandiában, eddigi ismereteink szerint az öt

és fél év alatt meghaladja a százat is az általa felkeresett helységek száma. Zwollében is járt 1921-ben.

Egyszerű és zseniális volt a „Beknopte Hongaarse Spraakleer met woordelijst” 1922-es kiadása, amelynek a segítségével a pap gyóntatni is tudott. Összesen öt kiadást ért meg, és egy hatodikát is a második világháború után, valószínűleg ismét a Knébel Miklós szorgalmazására. Egy ilyen példányt én is láttam a nagysármási Bene Gábor tulajdonában, aki Belgiumban üdült gyermekkorában.

Sehol sem találtuk nyomát annak, hogy a magyar protestánsokkal valamilyen téren együttműködött volna. Feltűnő, hogy amikor 1923 dec.21-én a Magyar-Holland Társaság egy gyönyörűen festett üvegablakot ajándékozott a Noordeinde palotában, Wilma királynő 25 éves jubileuma alkalmával, akkor a magyar katolikus meghívott, aki csak Knébel lehetett, bizony hiányzott. Valamiért nem akart Kállay Kálmánnal egy társaságban szerepelni? Hazatérése után azonban, 1926 őszén, már együtt búcsúztat egy Budapestről induló vonatot a Kálvin-téri református lelkésznek, Göde Lajosnak a társaságában.

IV. Belgium: bizalmasan így nevezték: „Monsieur Miklós!”

Török Kornél brüsszeli magyar főkonzul, aki Knébel Miklósnak jó barátja volt, a „Gyermekvédelem Lapja” hasábjain (1927/5, p.166-167/ meghatódva emlékszik arra a pillanatra, amikor a belgiumi Mercier kardinális szavára, szerény méretek között, beindult a gyermekakció és a belgiumi Turnhout városába 64 magyar gyermeket „csempészték” át Hollandiából. Ez 1923 januárjában történt, amikor Knébel Miklós felkereste Mercier bíborost és átadta neki Csernoch János esztergomi érsek levelét. Ezt a Hongaarsch Kinderwerk, azaz a Magyar Gyermeksegély titkárságának a felállítása követte, amelynek Janssen kanonok lett a vezetője.

Tasmanstraat, Hága. Magyar iskola, 1926 – Knébel Miklós fekete köpenyben, balról az első ülő személy.

Az első belgiumi gyermekvonattal 1923 júniusában 450 gyermek érkezett, 1927-ig összesen 18.000-re tehető az ott megfordultak összlétszáma./ Török szerint 1927-ben még négy ezer magyar gyermek tartózkodott Flandriában és Walloniában. Egyszerű számítással érthető is ez a 18.000 ezres létszám, ugyanis a Belgiumban nyílvántartott, ilyen jellegű szerelvények száma kereken negyven volt./ Az Országos Gyermekvédő Liga statisztikája 1930-ig 21.542 gyermek nevérol tud, ami tiszteletreméltóan magas teljesítmény.. Kipper Károly SJ atya azonban méltó volt a munka folytatásához, házról házra járva látohatta az ottmaradt gyermekeket és a híveit. Kipper mintegy hat ezer belgiumi magyarnak volt a papja az 1934-ben bekövetkezett haláláig.

Szóljunk arról is, hogy Knebel Miklóst krisztinavárosi lelkész korában magas belgiumi megtisztelés érte. 1940 januárjában, III. Lipót belga király megbízásából, Lalaing gróf, a budapesti belga nagykövet Knébel Miklóst a gyermekmentési érdemei fejében a belga Koronarend parancsnoki keresztjével tüntette ki.

Egy mondat erejéig szükséges azt is megemlítenünk, hogy dr. Kállay Kálmán a belgiumi protestáns gyülekezetekben igyekezett magyar protestáns gyermekeket elhelyezni 1923 és 1925 között. Ez a munka sincs részletesen felderítve.

V. Knébel Miklós foglalatosságai közül, Budapesten és Esztergomban: 1926-1932

Életének erre a korszakára rányomja a bélyeget a főpapok váltakozása a bíborosi, azaz a hercegprímási székből. 1927 nyarán elhunyt Csernoch János és Serédy Jusztinián lesz az utóda 1945-ig. Érseki titkárként Knébel Miklós búcsúztatja azt az Irlét Károly által szervezett gyermekvonatot 1926 júniusában, amely 3 országba, Belgiumba, Hollandiába és Svájcba vitte a gyermekeket. Albrecht herceg Mosonmagyaróvárig kíséri el ezt az úgynevezett legnagyobb szerelvényt.

Hajtó Vera anyagából rendezett kiállítás

Knébel a kormányzótól 1926-ban kapta meg a magyar

Vöröskereszt csillagos érdemérmét. Helyettes titkára, rövidesen teljes hatáskörű titkára lett a budapesti érseki helynökségnek. A hercegprímás 1928-ban szentszéki jegyzővé (1928 okt. 25) nevezte ki, Esztergomban volt a lakhelye is. 1929-től a budapesti papnővelde gondnoka lett, hivatalosan: a Központi Szeminárium alkormányzója.

Angliában is járt. Londonba az angol királyi Zene-egyesület hívta meg a Budai Dalárdát 1930-ban, hogy az angol közönségnek bemutassák a magyar népdal kultúráját. A Westminster székesegyház falai között felhangzott a „Boldogasszony, Anyánk!” és a „Magyar Hiszekegy” melódiája. Knébel Miklós könyörgő istentiszteletet tartott a székesegyházban és a misén a Budai Dalárda szolgáltatta a kórust. Rothermere lord vacsorát adott a Budai Dalárda tiszteletére. *Akkor mondotta el azt az egész világon visszhangra talált beszédét, amelyben a trianoni békeszerződést a történelem legnagyobb szélhámosának minősítette.* Érseki titkárként is folytatja a gyermekmunkát, és pedig a magyarországi adottságok közepette. A leánygyermek nyaraltatása után 519 fiút helyeztek el magyar üdülőtelepen 1927 júniusában. Knebel hitoktató is volt a Szilágyi Erzsébet Leánygimnáziumban.

Krisztinavárosban jeles beiktatása volt 1932 június 5-én. A főváros kegyúri bizottsága 1932 márc.22-én választotta meg a krisztinavárosi Havas Boldogasszony parókiájának a papjává, a beiktatásra bő két hónap múlva került sor. A szentélyben helyet foglalt Augusztai főhercegnő, Ripka Ferenc főpolgármester, erőskezű támogatója aki őt erre a szószerkekre szánta, családtagjai, d' Avignon belga nagykövet, Benting holland nagykövet, Huszár Kálmán volt miniszterelnök. A beiktatási ceremóniát Mészáros János érseki helynök végezte. Ádám Jenő zenesszerző és karnagy vezényelte a hírneves Budai Dalárdát. Első prédikációjában Knébel Miklós itt is közösségi munkára hívta fel a népet. Feltűnő, hogy a közebed helyett ötszáz szegényt vendégelt meg a közeli vendéglőkben. (A polgármester azért bort is vásárolt a szegényeknek.) Krisztinavárosi papi szolgálatának a kezdetén, annak első napjától fogva támogatta a 148-as számú Nagyboldogasszony cserkészcsapatot.

Közismert volt, hogy Knébel Miklós volt a házi papja Habsburg József főhercegnek, és a családban bármi néven nevezendő esemény volt, erre mindig Knébel Miklós volt hivatalos.

Borovi József szerint 1944-ben nyugdíjaztatta magát / Tehát nem áll fenn a Katolikus Lexikon adata, hogy a háború idején nyugatra menekült./

VI. Menteni ami menthető: Knébel Miklós 1947 és 1949 között Hollandiát választja munkamezejéül

Nem tudjuk hogy hol húzta meg magát, de olyan világ támadt Magyarországon, hogy a nagybátyja a Knébel nevet Kádárra, ő maga pedig Köszegh-re változtatta. A belügyminisztérium 1946 júl. 24-én megengedte a névváltoztatást, és ezt a tényt a szomathelyi Matricula Baptisatorum illető oldalára bejegyezték a kereszteleési adatok mellé.

Amikor Borovi szerint híre ment, hogy a svájciak és

a Kuyper nővérek buzgólkodása nyomán ismét szó lehet a magyar gyermekek hollandiai üdültetéséről, a meggyengült egészségére sem gondolt, hanem arra, hogy ennek az ügynek ő még nagy hasznára lehet. Tárgyalt Mindszenty József hercegprímással és 1946 szeptemberében elindította a kérelmét. Végül engedélyezték a kiutazását, 1947 május 2-án érkezett a párizsi vonattal, és másnap, május 3-én már jelentkezett is Alfrink bíborosnál, az utrechti érseknél. A gyermekakció szervezője a budapesti Actio Catholica, a megbízó pedig Mindszenty József.

Hoeks-Györki Zsuzsa és Jan Hoeks régi levéltári kincseket talált: Wilhelmina királynő 1922-es, saját kezűleg festett üdvözlését.

Knébel halálának kapcsán egy amszterdami szerkesztő, aki jól ismerte, azt írta, hogy Knebel Miklós élete feladatának tartotta, hogy összeszedje a Németországban rekedt árva magyar gyermekeket

akiknek sok ezres volt a létszáma. Valóságos küzdelmet folytatott, hogy ezeket a német lágerrekből Hollandiába hozza. Éppen akkor érte a halál, amikor erre engedélyt kapott volna. Zárszó - 1920 és 1930 között hatvanezernél is több gyermek járta meg Hollandiát, Belgiumot, Svájcot, Angliát és a skandináv államokat. Neugebauer Vilmos, a Gyermekliga vezetője szerint biztos, és ez a gyermekakció legnagyobb haszna, hogy a gyermekek egészségesebben tértek vissza mint ahogyan elindultak.

Rendkívüli tehetsége, karizmatikus kisugárzása által családok ezreit indította diakóniai szolgálatra. Ő is jól tudta, hogy az egyházépítés tudománya az ifjúság szívének a megnyerésével kezdődik.

A két világháború közötti magyarságszolgálat az önbecsülés helyreállítását (is) munkálta, akárcsak a nemzet sebeinek a gyógyítását. Természetesen ellenkezett a bolsevizmust és bizonyára nem törődött bele az országvesztés végleges voltába sem. Akkoriban minden tisztességes ember úgy gondolkozott. Azt sem róhatjuk fel neki, hogy nem volt az ökümenizmus látványos híve. Abban az időben mindenki a templomába járó pék vagy a saját hitén lévő fűszeres üzletében vásárolt.

Bárki számára könnyen megállapítható, hogy a holland-magyar katolikus kapcsolatok területén Knébel Miklós volt a leghatásosabb hidépítő. Nem véletlenül avatták a holland Oranje-Nassau Lovagrend tagjává, amelyről nemrég Jan Hoeks készített fényképet.

Dr. Hermán M. János

Református lelkész

Illés Zsuzsa

Szomorúan értesültünk, hogy Illés Zsuzsanna rövid betegség után január 20-án hétfőn elhunyt. Öszinte részvétünket fejezzük ki a családnak!

Szomorúan értesítjük Önt, hogy nagynénénk

Susanne Illés

* Budapest, 1952. október 20

† Hága, 2020. január 20

rövid betegség után a múlt hétfőn elhunyt.

Dorotea Illés

Nicole Illés

Istvan Illés

Levelezési cím:
Temetkezési szolgáltatások J. Henning
az Illés család számára
Bautersemstraat 1
2518 PC Hága

Lehetőség van búcsút venni a J. Henning temetkezési centrumban,
Bautersemstraat 1, Hága, január 26 vasárnap 10.30 és 11.15 között.

Kívánsága szerint a temetést megelőzően az összejövetelt Általános
temető aulájában tartják, hétfőn 27 január 13.00 -kor.
Kerkhoflaan 12, Hága.

Utána lehetőség nyílik részvételre.

Tasnádi Titbor

Megrendülten tudatjuk, hogy Tasnádi Tibor 2020. február 26-án 18.00-kor elhalálozott.

Tibor búcsúztatása 2020. Március 6-án, pénteken volt rotterdami Crooswijk Temetőben. A temetési szertartás méltóságteljes és megható volt. Hálás köszönet érte Leo Elshoutnak. A temetés körüli intézkedésért Bogdának és Ágnesnek fejezzük ki hálánkat!

Egy változatos. Mozgalmas élet után a Gondviselés adjon neki nyugalmat, békességet!

A temetés után a jelenlévők még összejöttek egy cvsésze kávéra, közös beszélgetésre.

Lia thoe Schwartzenberg

+Barones Cornelia Catharina thoe Schwartzenberg en Hohenlandsberg-Schade van Westrum 2020 március 9-én örök álmra hajtotta fejét. Végakarata szerint a schiedami Beukenhof temetőben helyezték örök nyugalomra Leen Wijkeren a hágai Ó Katolikus templom lelkésze, a lelystadt-i Ó katolikus nyugállományú lelkész, Richard Vroom és a Hollandiai Magyar Katolikus Közösség nevében Leo Elshout, aki a könyörgéseket olvasta fel magyarul.

Lia évtizedekig aktív tagja volt közösségünknek. Alapító tagja volt a Vrienden van de Sint Jozef Kerk in Budapest. Bajzáth atyát és hajléktalan védenkeit éveken keresztül személyesen is támogatta minden elképzelhető eszközzel és módon az Alapítvány felosztatásáig. Örök hála ezért neki!!

Liát utoljára meg a karácsonyi szentmisén lathattuk. Nem gondoltuk volna, hogy ez lesz az utolsó földi találkozásunk vele. Sajnos a coronavirus miatti hozott

intézkedések szerint kellett eljárunk, ezért nem búcsúzhattunk el tőle kérése szerint. Igyekszünk megféle alkalmat keríteni ennek valamikénti pótlására. Angyalok vigyázzák álmodat és az örök világosság fényskedjék neked, Ámen!

MISEREND 2020 JÚNIUS 1-TŐL 2020 DECEMBER 31-IG

A coronavirus miatti rendhagyó állapotok miatt számítanunk kell a miserendben hirtelen beálló változásokra

Hága

Onbevekt Hart van Maria Kerk (Marlotkerk) Bloklandenplein 15. 2594 CK Den Haag

Jún. 1	12.30	Szentmise	Havas István atya	Pünkösdhétfő
Hétfő		Ünnepi Nagymise	Tanévzáró	
Júl. 5	12.30	Szentmise	Anton Peters atya ofm.	
Vasárnap				
Szept. 6	12.30	Szentmise	Anton Peters atya ofm.	
Vasárnap				
Okt. 4	12.30	Igeliturgia	Molnár-Gál Béla állandó diakónus	
Vasárnap				
Dec. 6	12.30	Szentmise	Anton Peters atya ofm.	
Vasárnap				
Dec. 26	12.30	Szentmise	Havas István atya	Karácsony 2. napja
Szombat		Ünnepi Nagymise		

Wassenaar

Sint Jozefkerk, Van Cranenburchlaan 31. 2241 PJ Wassenaar (Parklaan 28 (kerk) / van Cranenburchlaan 31 (Pastorie) tel. Nr: 070-511 4262, e-mail: secretariaat@sintjozefwassenaar.nl

Aug. 23	12.00	Államalapító Szent István Ünnep	Okümenikus Nagymise és
Vasárnap		Istentisztelet	
		Havas István atya, Sólyom Uzonka ref. lelkész	
Nov. 7	???	Előadás	Mgr. Kocsis Fülöp g.k. Metropolita-Érsek
Szombat		Magyar Nap	Hágai Magyar Énekkar
Nov. 8	???	Nagy Érseki Szent Liturgia	Mgr. Kocsis Fülöp g.k. Metropolita-Érsek Vasárnap
			Hoorns Bizantijns Koor

Amszterdam

Obrechtkerk, Obrechtstraat 30., 1071 KM Amszterdam

Szept. 12	17.00	Szentmise	Szőcs Csaba atya
Szombat			
Nov. 28	17.00	Igeliturgia	Molnár-Gál Béla állandó diakónus
Szombat			

Helmond

Pauluskerk, Paulus Potterstraat 2., 5702 CW Helmond

Szept. 13	12.30	Szentmise	Szőcs Csaba atya
Vasárnap			
Nov. 29	12.30	Igeliturgia	Molnár-Gál Béla állandó diakónus

Eindhoven

Sint Joriskerk, Sint Jorislaan 51, 5614 AA Eindhoven

Szept. 13	14.45	Szentmise	Szőcs Csaba atya
Vasárnap			
Nov. 29	14.45	Igeliturgia	Molnár-Gál Béla állandó diakónus

Vianen

Vianeni Magyar Otthon, Magyar Otthon: Panoven 17 A, 4133 NG

Langeweg 145 sz. házzal szemben van a bejárat

Okt. 3	14.00	Lelkigyakorlat	Molnár-Gál Béla állandó diakónus
Szombat	16.00	Igeliturgia	Molnár-Gál Béla állandó diakónus

Belgium:

Lásd új e-mail cím: aumoneriedesetrangers@skynet.be

Németország:

Herzogenrath - Németország Josef-Lambertz-Str. 72, 52134 Herzogenrath-Kämpchen

További információ a: www.ungarnzentrum.de/szentmisek/oesszes-szentmise honlapon olvasható!!!